

'Ballot Box' Arguments in Turkey:

The Meaning and Importance of Voter Turnout Rates

Abstract: Free and fair elections are one of the distinctive properties of contemporary democracies. That the voters go to polls is one of the moments when they confirm the legitimacy of the political system. Furthermore, it is apparent that voting turnout rates are gradually regressing in consolidated democracies. This case results in one of the crisis the democracy has faced today. However, the voters may not be going to polls because of the fact that they both alienate and are pleased to the political system. Therefore, on one hand, some common issues and factors can be mentioned in terms of the evaluation of voting turnout rates. On the other hand, the elements that the subjective conditions of each country have formed must be discussed. In this article, voting turnout rates in Turkey after 1950 are dealt by comparing with the selected democracies with the purpose of comparison. Parliamentary elections in Turkey are evaluated via participation and representation indexes developed in this article. To summarize, one of the most dramatic results of the article is that in spite of the almost steadily decreasing voting turnout rates in western democracies, Turkey had a similar perspective in 1960s and 1970s; however, a period with the increasing voting turnout rates after 1980 has become clear. While 1969 elections are witnessing the lowest voting turnout in Turkey, the lowest voting turnout after 1980 is in 2002 elections. In addition, as a result of the electoral threshold in terms the representation after 1980, the instability reflects on the evaluated scores in indexes.

Keywords: Elections and democracy, voter turnout, voting, representation.

Özet: Serbest ve adil seçimler, çağdaş demokrasilerin ayırt edici özelliklerinden biridir. Seçmenlerin sandık başına gelmeleri, siyasal sistemin meşruiyetini onayladıkları anlardan biri olmaktadır. Bununla birlikte yerleşik demokrasilerde seçime katılma oranlarının giderek gerilediği görülmektedir. Bu durum, günümüzde demokrasinin yaşadığı krizlerden birini oluşturmaktadır. Oysa seçmenler, siyasal sisteme yabancılaştıkları için olduğu kadar memnun oldukları için de sandık başına gitmiyor olabilirler. Dolayısıyla seçime katılma oranlarının değerlendirilmesi bakımından bazı ortak konu ve etkenlerden söz edilebileceği gibi, her ülkenin özne koşullarının oluşturduğu unsurlar da tartışılmalıdır. Bu makalede Türkiye'de seçime katılma oranları 1950 sonrasında, karşılaştırma amacıyla seçilen demokrasilerle de kıyaslanarak ele alınmaktadır. Türkiye'de yapılan milletvekili seçimleri, bu çalışmada geliştirilen katılma ve temsil indeksleri yoluyla değerlendirilmektedir. Genel olarak makalenin en çarpıcı sonuçlarından biri ise, batı demokrasilerinde neredeyse istikrarlı şekilde düşen katılma oranlarına karşın 1960 ve 1970'li yıllarda Türkiye'de de benzer bir görünümün olması ancak 1980 sonrasında Türkiye'de katılma oranlarının yükseldiği bir seyirin ortaya konmasıdır. 1969 seçimleri Türkiye'de gerçekleşen en düşük katılım oranına sahne olurken 1980 sonrasındaki en düşük katılma oranı 2002 seçimlerindedir. Yine 1980 sonrasında temsil bakımından seçim barajının ortaya çıkardığı dengesizlik indekslerde ölçülen skorlara yansımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Seçimler ve demokrasi, seçime katılma, oy verme, temsil.